

ŐSZI ANITA

moja drahá¹ - Bonpari dala

Csábító szépség vagy,
moja drahá,
mikor levetközöl előttem
odahaza.
Mezítelen testeden
úgy siklik e kezem,
mintha fagyos télen
korcsolya a jégen.
Megfürödik rajtad
a tekintetem, majd
szint' felfal, olyan vad.
és úgy nézel reám fel,
hogy mígnem sírnom kell.
És csak szemeddel mondd el,
hogy moj syn² benned életre kel;
s hogy a kis srdiecko³
ver már holnap ilyenkor.
Feküdj mellém csak no, pekne⁴,
nyugton maradjunk ez este.
Hagy hallgassam csendben
mit posepky⁵ elénekel
nékünk im az éjjel:

úgy lettél prapramatka⁶
hogy ajkad ima el sem hagyta.

---

¹ Drágám

² (az én) fiam

³ szívecske

⁴ szépen

⁵ suttogva, halkán

⁶ szépanya

...a Sötét hangja volt

Ó, bár elfelejthetném,
mit az élet e bús éjjelén hallottam én.
Pedig senki nem beszélt.
A házban a csend honolt –
- a Sötét hangja volt –

A túl-szobában neszez,
most az ajtó nyílik – emez!
Agyamban megpattan egy ér.
Holtan talál, kétségbe esik, ’ki betér.

szerelmes vers

hajad szálából hatot
az ujjam köré csavarok
megemelem a karod
amit derekamra fonok
ajkad megmozdul egy szóra
legszebb amiben mondod az az óra
amit bejár a te két lábad
abból az én utam válhat

A reggel

Álmomban mindig velem vagy.
Álmomban szeretlek – egészen.
Ha ébren vagyok, sosem kellesz nekem.
És eljött a reggel.